

KÖZBESZERZÉSI HATÓSÁG
KÖZBESZERZÉSI DÖNTŐBIZOTTSÁG
1026 Budapest, Riadó u. 5-11.
Tel.: 06-1/882-8594
Elektronikus kapcsolattartás: kozbeszerzes.hu

Iktatószám: D.242/24/2026.

A tanács tagjai: Dr. Bodó-Lukács Csilla közbeszerzési biztos, az eljáró tanács elnöke, Bonifert Zsolt közbeszerzési biztos, Dr. Fáry Zoltán közbeszerzési biztos

A kérelmező: ETIAM Kft.
(Szeged, Vellay Imre utca 39.)
A kérelmező képviselője: dr. Bálint Tamás felelős akkreditált közbeszerzési
szaktanácsadó
(7625 Pécs, Nap u. 18.)

Az ajánlatkérő: Tatabánya Megyei Jogú Város Önkormányzata
(Tatabánya, Fő tér 6.)
Az ajánlatkérő képviselője: dr. Molnár Barbara ügyvéd (Molnár Ügyvédi Iroda)
(Tatabánya, Szende Lajos u. 2.)

A beszerzés tárgya, értéke: „Duális labor eszközbeszerzés (inf., gép., közl.)” – 1. rész,
20.678.189. -Ft

Az eljárás EKR azonosítószáma: EKR000174532020

A Közbeszerzési Döntőbizottság (a továbbiakban: Döntőbizottság) a Közbeszerzési Hatóság nevében meghozta az alábbi

H A T Á R O Z A T –ot.

A Döntőbizottság a jogorvoslati kérelmet elutasítja.

A jogorvoslati eljárás során felmerült költségeiket az ügyfelek maguk viselik.

A határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A határozat ellen a Fővárosi Törvényszék előtt közigazgatási per indítható, a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül. A keresetlevelet a Fővárosi Törvényszékhez címezve, de kizárólag a Döntőbizottsághoz kell elektronikus úton benyújtani. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására/közigazgatási cselekmény hatályosulására nincs halasztó hatálya. A jogi képviselővel eljáró fél, illetve a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet kizárólag elektronikus úton nyújthatja be a keresetet.

INDOKOLÁS

A jogorvoslat alapjául szolgáló tényállás

1. Az ajánlatkérő a bevezető részben megjelölt, a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második része szerinti uniós, nyílt közbeszerzési eljárást 2020. április 14. napján indította meg, az eljárást megindító hirdetmény az Európai Unió Hivatalos lapjában 2020. április 16-án jelent meg 2020/S 075-177844 számon.
2. A felhívás II.2.4) pontja szerint a közbeszerzési eljárás az alábbi tevékenységekre irányult: „Informatikai eszközök beszerzése: számítógépek 89 db, projektor 2 db, fehér tábla 2 db. Szállítás, telepítés, beüzemelés. A részletes mennyiségeket, műszaki paramétereket az eszközlista táblázat tartalmazza.”
3. A kérelmező az eljárásban nyertes ajánlattevőként vett részt. A felek 2020. augusztus 14. napján vállalkozással vegyes adásvételi szerződést kötöttek.
4. A szerződés 3.2. pontja szerint a szerződés teljesítésének határideje: „a szerződés aláírásától számított 31 nap, mely határidőt a felek kötbérvételi határidőnek minősítenek”.
5. A szerződés 2.1. pontjában rögzítették a felek a szerződés tárgyát, mely szerint: „Eladó eladja, Vevő megvásárolja a szerződés 1. számú mellékletét képező eszközlistában szereplő eszközöket (a továbbiakban: Eszközök) hiány és sérülésmentes állapotban. Szerződő Felek rögzítik, hogy Eladó feladatát képezi az Eszközök leszállítása, telepítése, beüzemelése.”
6. A szerződés 1. számú mellékletében lévő táblázat „Közlekedésgépész ágazat” sorában 2 db EPSON EB-685W típusú interaktív projektor szerepelt, az alábbi tartozékokkal: „útmutató, interaktív tollak teflon tollheggyel, ujjérintéses elem, toll tálca, távvezérlő elemekkel, USB kábel, Fali tartó.” A táblázat “Mindegyik ágazat” sora az alábbiakat tartalmazta: “ETIAM Telepítés a helyszínen, kábelezés és oktatás a helyszínen” (2 db).
7. A szerződés 4.3. pontjában rögzítésre került, hogy „Eladó 1 db számla kiállítására jogosult. Vevő az Eladó számláját, a teljesítést követően fogadja be Teljesítést Igazoló Bizonylat és szállítólevél ellenében. (Amennyiben tételes számla kerül átadásra, szállítólevélre nincs szükség.)”.
8. A szerződés 4.4. pontja szerint: „Eladó a számla kiállítására a Vevő által kiállított Teljesítést Igazoló Bizonylatot a 2. pontban rögzített feladatok szerződésszerű elvégzését követő 8 napon belül állítja ki, és küldi meg Eladó részére.”
9. A kérelmező 2020. szeptember 14. napján EPSON EB-685W típusú projektorokat szállított le az ajánlatkérő részére. A kérelmező 2020. szeptember 16. napján 27.039.570.- Ft összegű számlát állított ki. Az ajánlatkérő a teljesítés hibájára hivatkozással a teljesítést igazoló bizonylat kiállítását megtagadta, indokai szerint a beszerelést követően az ajánlatkérő oldalán eljáró személyek azt észlelték, hogy a leszállított projektorok nem rendelkeznek interaktív funkcióval, továbbá nem kerültek átadásra a szerződésben megjelölt, interaktív működéshez kapcsolódó tartozékok.

10. A kérelmező és az ajánlatkérő között ezt követően polgári peres jogvita indult. A kérelmező a perben 27.039.570.-Ft vételár és járulékai megfizetését kérte. Az ajánlatkérő a kereset elutasítását kérte, és viszontkeresetet terjesztett elő a projektorok interaktív működéséhez szükséges tartozékok biztosítása, az oktatás elvégzése, valamint 4.258.200.-Ft késedelmi kötbér és járulékai megfizetése iránt.

11. A Tatabányai Járásbíróság a 10.G.40.038/2020/17.1. számú 2021. július 14. napján kelt ítéletével a kérelmező keresetét elutasította. Kötelezte a kérelmezőt, hogy a szerződés 1. számú mellékletében megjelölt „Közlekedésgépész ágazat - Interaktív projektor” sorban szereplő eszközök interaktív működéséhez szükséges tartozékokat – így különösen az interaktív tollakat teflon tollheggyel, az érintőgombos elemeket és a tolltálcákat – biztosítsa, illetve az ezekkel kapcsolatos oktatást végezze el. A bíróság a kérelmezőt 4.258.200. -Ft késedelmi kötbér és járulékai megfizetésére is kötelezte. Az elsőfokú bíróság a teljesítés szerződésszerűségét vizsgálva megállapította, hogy a kérelmező ugyan a szerződésben megjelölt típusú projektorokat szállította le, azonban a projektorok interaktív funkcióval nem rendelkeztek, és a szerződésben rögzített tartozékok, valamint az ezekhez kapcsolódó oktatás sem kerültek teljesítésre.

Az elsőfokú bíróság az [51] pontban kifejtette: „A nem interaktív projektornak eo ipso az interakciók lebonyolításához szükséges interaktív tollak és tolltálcák, illetve ujjérintéses táblák nem tartozékai, azok a Kemény István által szállítólevélen átvett tételben nem foglaltattak benne, külön ilyeneket a felperes állítása szerint sem szállított az alperesnek.” A bíróság ezt követően rögzítette az [52] pontban: „Mindezeknek megfelelően a felperes az alperessel kötött szerződését hibásan teljesítette.”

12. A kérelmező fellebbezése folytán eljáró Tatabányai Törvényszék a 2.Gf.40.017/2021/14. számú 2022. április 5. napján kelt ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta. A törvényszék az ajánlatkérőt 27.039.570.-Ft vételár, késedelmi kamat és 14.594.-Ft behajtási költségátalány megfizetésére kötelezte, az ajánlatkérő viszontkereseti kérelmét pedig elutasította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a közbeszerzési pályázati kiírást, valamint a műszaki paramétereket az ajánlatkérő határozta meg, az ajánlatkérő a kérelmező EPSON EB-685W típusú projektorra vonatkozó ajánlatát elfogadta, és a felek az elfogadott ajánlat alapján kötötték meg a szerződést.

A [34] pontban az alábbiakat rögzítette: „Helyesen érvelt azzal a felperes, hogy a szállítóleveleket az alperes aláírta, azaz a megfelelő személy igazolta a teljesítést.” Megállapította továbbá: „A törvényszék e körben ezért a felperesi előadást és az azokat alátámasztó okirati bizonyítékokat fogadta el, vagyis azt, hogy felperes a szerződésben foglalt eszközöket hiánytalanul leszállította alperes részére.”

13. Az ajánlatkérő felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Pfv.V.20.852/2022/5. számú 2023. március 16. napján kelt ítéletével a Tatabányai Törvényszék jogerős ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A Kúria rögzítette, hogy a kérelmező teljesítése nem csupán az interaktivitás hiánya miatt volt hibás, hanem azért is, mert a szerződés mellékletében külön nevesített tartozékok átadását nem igazolta, továbbá az interaktív projektorok tekintetében vállalt oktatást nem végezte el. A Kúria szerint a kérelmező hibásan teljesített, ezért a tartozékok biztosítására, az oktatásra és a késedelmi kötbér megfizetésére irányuló viszontkereset megalapozott volt, míg a vételár megfizetésére irányuló kereset megalapozatlan volt. A Kúria azt is rögzítette, hogy a kérelmező a nem teljesítése folytán a vételárra nem tarthatott igényt, az ajánlatkérő pedig a teljesítés igazolására sem volt köteles.

A [38] pontban kifejtette: „A felperes teljesítése ugyanis nem csak az interaktivitás miatt, hanem a mellékletben szereplő eszközök biztosításának hiányában, továbbá az interaktív projektor

működésével kapcsolatos oktatás elmaradása miatt is hibás volt.” Rögzítette a [39] pontban: „a másodfokú bíróság a szerződésszerű teljesítés igazolásaként jogszabálysértően vette figyelembe a csatolt fényképfelvételt”, valamint a [41] pontban megállapította: „Mivel az alperes már a projektorok leszállítását követően vitatta a szerződésszerű teljesítést, így a teljesítés igazolására a pert megelőzően nem is került sor”. Kúria ítélete ekörben rögzítette továbbá a [42] pontban: „A felperes hibásan teljesített, így a tartozékok biztosítására, az oktatásra és a késedelmi kötbér megfizetésére irányuló viszontkereset megalapozott volt, míg a kereset megalapozatlan, mert a nem teljesítése folytán a vételárra nem tarthat igényt, az alperes így a teljesítés igazolására sem köteles.”

A Kúria elvi éllel kimondta: „Ha a kötelezett a szerződésben vállalt eszköz tartozékait nem szállítja le és a vállalt oktatást nem végzi el, a teljesítése hibás, így a vételár megfizetésére a szerződésszerű teljesítés hiányában nem jogosult.”

14. A Kúria ítéletét követően a felek között további egyeztetés történt a tartozékok átadása és az oktatás elvégzése körében. Az ajánlatkérő oldalán eljáró személy 2023. május 17. napján elektronikus levélben jelezte, hogy a Kúria döntésében megjelölt eszközök továbbra sem kerültek leszállításra, és időpontot jelölt meg az eszközök átvételére. A 2023. május 19. napján tartott találkozón a felek között vita alakult ki az átadás-átvétel dokumentálásáról, amelynek következtében az eszközök átadására és oktatás megtartására ekkor nem került sor. A 2023. június 27. napján tartott újabb találkozón a szerződés szerinti, addig le nem szállított eszközök átadására került sor, és a kérelmező oktatást tartott, azonban a felek között továbbra is vita maradt fenn a teljesítés szerződésszerűsége és a teljesítésigazolás kiállítása körében.

15. A kérelmező ezt követően közbenső szerződésszegés jogcímen újabb peres eljárást indított a Tatabányai Járásbíróság előtt. A perben - az ítélet [53] és [54] pontja szerint - elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság az ajánlatkérő, mint alperes szerződés 4.4. pontja szerinti, teljesítést igazoló okirat kiállítására irányuló szerződéses jognyilatkozatát ítéletével pótolja akként, hogy abban a teljesítés időpontjaként 2020. szeptember 14. napját határozza meg. Másodlagosan ugyanezen szerződéses jognyilatkozat bírói pótlását kérte azzal, hogy a teljesítés időpontjaként 2023. április 30. napja kerüljön meghatározásra. A kérelmező további kérelmei szintén a teljesítést igazoló okirat kiállítására, illetve az alperesi jognyilatkozat bírói pótlására irányultak.

A Tatabányai Járásbíróság 16.P.21.077/2024/28. számú 2025. november 19. napján kelt ítéletével a kérelmező kereseti kérelmeit elutasította. A bíróság megállapította, hogy a Kúria 2023. március 16. napján kelt ítéletével a felek közötti jogvitát lezárta, és abban a kérelmező teljesítését hibásnak minősítette, ebből következően ezen időpontig a kérelmező teljesítése bizonyosan hibás volt. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a szerződés 4.4. pontja szerinti teljesítést igazoló bizonylat kiállításának előfeltétele a kérelmező szerződésszerű teljesítése.

A bíróság a [112] pontban rögzítette, hogy „a Kúria 2023. március 16-i ítéletével a felek közötti jogvitát lezárta, és abban a felperes teljesítését hibásnak minősítette. Ebből következően eddig az időpontig a felperes teljesítése bizonyosan hibás volt. A Kúria döntésében foglaltak jelen perben, mint későbbi perben vitássá nem tehetők a Pp. 360. §-ában foglalt rendelkezésekre tekintettel, amely kimondja, hogy a keresettel és az ellenkövetelés fennállta tekintetében érdemben elbírált beszámítással érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék. E tekintetben kiemelendő, hogy az ítélet indokolása és az indokolás eredményeként levont jogi következtetesként megjelölő rendelkező rész közötti logikai kapcsolat szükségképpen olyan szoros, hogy a rendelkező rész önmagában, indokolás nélkül

értelmezhetetlen volna. Ebből következően tehát elengedhetetlen fundamentuma az ítélet indokolása a rendelkező részben foglaltaknak, következésképpen a helyes álláspont szükségképpen az, mely szerint a jogerős ítélet indokolásában foglaltaknak éppen olyan res iudicata hatást kell tulajdonítani, mint a rendelkező részben foglaltaknak. A felek között létrejött vállalkozási szerződéssel vegyes adásvételi szerződés 4.4. pontja kimondja, hogy „Szerződő Felek megállapodnak abban, hogy Eladó a számla kiállítására a Vevő által kiállított Teljesítést Igazoló Bizonylatot a 2. pontban rögzített feladatok szerződésszerű elvégzését követő 8 napon belül állítja ki és küldi meg Eladó részére.”.

Az ítélet [115] pontjában a bíróság rögzítette, hogy a csatolt iratok alapján „az alperes a teljesítési igazolás hiányában is maradéktalanul megfizette a vételárat felperes részére, mivel a másodfokú ítélet erre kötelezte. Később a Kúria e másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, azonban a felperes a vételárat ennek ellenére nem fizette vissza, így 2022 júniusától jogalap nélkül tartotta magánál. Felperes ezen magatartása ellentétes a szerződés 4.3-4.5 pontjaival és a Ptk., illetve a Kbt. vonatkozó rendelkezéseivel.”

Az ítélet [119] pontjában előadta, hogy „a teljesítés időpontjának 2020. szeptember 14. napjára történő megállapítása a felperes elsődleges és harmadlagos kereseti kérelmei alapján elvi élel kizárt és jogellenes volna, figyelemmel arra, hogy a felek közötti jogvitát a Kúria a Pfv.V.20.852/2022/5. számú jogerős ítéletével 2023. március 16. napján lezárta, és megállapította a felperes hibás teljesítését. A jogerős döntés alapjául szolgáló releváns tények és jogi okfejtések és a felek közötti jogviszony minősítése utóbb vitássá nem tehető, tehát jelen eljárás során, mint későbbi perben a bíróság attól nem térhet el. Ez vezethető le a Pp. 360. §-ában foglalt rendelkezésekből.” Hangsúlyozta az ítélet [120] pontjában, hogy „az alperes nem kötelezhető arra, hogy a teljesítést igazoló bizonylatot 2020. szeptember 14-i teljesítési dátummal állítsa ki, és a bíróság sem pótolhatja e nyilatkozatot ilyen tartalommal. A rendelkezésre álló bizonyítékok és a felek előadásai - különösen a felperes saját nyilatkozatai - egyértelműen alátámasztják, hogy a szerződésben rögzített egyes eszközök átadására, valamint az oktatás megtartására 2023. június 27. napján került sor. Ennél korábbi időpontban tehát a felperes teljesítése nem lehetett szerződésszerű.” Az ítélet [121] pontjában megállapította továbbá a bíróság: „A felperes teljesítése 2023. június 27-én sem felelt meg maradéktalanul a szerződésben foglaltaknak, és a mai napig sem tekinthető annak.”

16. A kérelmező fellebbezése folytán eljáró Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.135/2025/9. számú 2026. június 10. napján kelt ítéletével a Tatabányai Járásbíróság 16.P.21.077/2024/28. számú ítéletét helybenhagyta. A törvényszék azt vizsgálta, hogy a kérelmező kereseti kérelmében megjelölt időpontokban a kérelmező részéről a szerződéses kötelezettségek teljes körű teljesítésére sor került-e, és ennek alapján az alperes köteles volt-e teljesítésigazolás kiállítására. Megállapította, hogy 2020. szeptember 14. napján a szerződésszerű teljesítés a Kúria ítéletéhez kapcsolódó anyagi jogerőhatás miatt nem volt megállapítható, 2023. április 30. napjára pedig a kérelmező nem bizonyította a vállalt eszközök és tartozékok maradéktalan leszállítását, valamint az oktatás megtartását. A törvényszék szerint a 2023. június 27-i teljesítés tartalma a bizonyítékok alapján megállapítható volt, azonban a kérelmező keresete nem erre az időpontra irányult. A törvényszék ezért az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, és a kérelmezőt a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

A törvényszék az ítélet [70] pontban megállapította: „ezen hiányosságokra vonatkozó teljesítés megkísérlésére először 2023. május 19-én került sor, a tényleges megvalósítására pedig 2023. június 27-én.” Rögzítette továbbá a [71] pontban: „A felperes tényleges teljesítése a fentiek alapján egyértelműen megállapítható volt, ezért az, hogy az alperes a teljesítés megtörténtével összefüggésben milyen nyilatkozatot tett, nem volt perdöntő, különös figyelemmel arra, hogy

kérdéses, hogy ezen nyilatkozat a teljesítés szerződésszerűségére kiterjed-e. [...] Az, hogy a közbeszerzési eljáráshoz kapcsolódóan az alperes a teljesítésről milyen tartalmú nyilatkozatokat tesz az előbbi bizonyítékok mellett a felek szerződéses viszonyában relevanciával nem bírnak, mivel kétséget kizáróan állapíthatóak meg azok a teljesítések és teljesítési kísérletek, amelyek alapján annak szerződésszerűsége megítélhető. A jelen eljárásban érvényesített igény, a teljesítésigazolás kiállítási kötelezettség szempontjából ezen egyéb fórumokon tett alperesi nyilatkozat nem bír relevanciával és a fenti megállapítások megváltoztatására nem alkalmas.” A törvényszék a kereseti kérelemhez kötöttség körében a [72] pontban kimondta: „kizárólag a 2020. szeptember 14-i, illetve 2023. április 30-i időpontokra vonatkoztatva kellett vizsgálni a szerződésszerű teljesítés megtörténtét. Emiatt nem volt releváns az, hogy a polgármester 2023. augusztus 30-án kelt levele az elsőfokú bíróság értelmezése szerint a hiányosságoktól eltekintve ismerte-e el a felperes szerződésszerű teljesítését 2023. június 27-ével, mivel ilyen teljesítési dátumot tartalmazó teljesítésigazolás kiállítására kérelem a felperes részéről nem került előterjesztésre.”

A jogorvoslati kérelem és a kérelmező észrevételei

17. A kérelmező a 2026. május 21. napján benyújtott és hiánypótlásával pontosított jogorvoslati kérelmében egy kérelmi elemet terjesztett elő. Kérelme arra irányult, hogy a Döntőbizottság állapítsa meg: az ajánlatkérő jogsértően járt el, amikor a kérelmező 2026. május 15. napján előterjesztett referenciaigazolás kiállítása iránti kérelmére nem adott választ, és a referenciaigazolást a jogszabályban meghatározott határidőn belül nem állította ki.

18. Kérte a Kbt. 165. § (2) bekezdés d) pontja szerinti jogsértés megállapítását, valamint a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazását. Kérte továbbá a Kbt. 2. § (3) bekezdésében foglalt jóhiszeműség és tisztesség követelménye, valamint a joggal való visszaélés tilalma megsértésének megállapítását.

19. A tudomásszerzés időpontját 2026. május 19. napjában jelölte meg. Előadta, hogy a 321/2015. (X. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 22. § (4) bekezdése a referenciaigazolás kiállítására a kérés beérkezésétől számított két munkanapos határidőt ír elő, amely a 2026. május 15-i kérelem alapján 2026. május 19. napján eredménytelenül eltelt.

20. A tudomásszerzés időpontját 2026. május 19. napjában jelölte meg. Előadta, hogy a jelen jogorvoslati kérelemmel érintett közbeszerzési eljárás nyertes ajánlattevőjeként az ajánlatkérővel szerződést kötött, és álláspontja szerint a szerződést teljesítette. Hivatkozott arra, hogy a teljesítéséhez kapcsolódóan korábban több alkalommal, különböző csatornákon kísérelt meg referenciaigazolást kérni, majd 2026. május 15. napján jogi képviselőjén keresztül e-papír útján, EPAPIR-20260515-5314 iratazonosítóval hivatalos kérelmet terjesztett elő referenciaigazolás kiállítása iránt. Kiemelte, hogy az ajánlatkérő e kérelemre nem reagált, a Rendelet 22. § (4) bekezdésében meghatározott, a kérelem beérkezésétől számított két munkanapos határidő 2026. május 19. napján eredménytelenül eltelt.

21. Kifejtette, hogy a jelen ügyben nem a Kbt. 135. § (1) bekezdése szerinti teljesítésigazolásról, hanem referenciaigazolásról van szó. Álláspontja szerint a teljesítésigazolás és a referenciaigazolás jogintézménye nem azonos, ezért az ajánlatkérő nem hivatkozhat alappal arra, hogy a szerződés szerinti teljesítést igazoló bizonylat kiállításának vitatottsága önmagában kizárná a Rendelet 22. §-a szerinti referenciaigazolás kiállítására irányuló kötelezettségét.

22. Álláspontja szerint az ajánlatkérő magatartása sérti a Kbt. 2. § (3) bekezdését is. Előadta, hogy az ajánlatkérő a jóhiszeműség és tisztesség követelményével ellentétesen, továbbá a joggal való visszaélés tilalmába ütközően járt el, amikor a jogszabályban előírt referenciaigazolási kötelezettségének nem tett eleget, és a kérelemre érdemi választ sem adott.

23. Kérte az ajánlatkérő eljárási költségeinek viselésére kötelezését az Ákr. 126. § (2) bekezdés b) pontja alapján. A csatolt felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadói megbízási szerződés alapján az igazgatási szolgáltatási díjon felül 600.000. - Ft + ÁFA, azaz bruttó 762.000.-Ft költsége merült fel. Költségigénye körében hivatkozott a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletére, amely szerint a megbízási díj az ügyfél és a jogi képviselő szabad megállapodásának tárgya, és annak mérséklésére csak kivételesen, objektív aránytalanság esetén kerülhet sor.

24. A kérelmező az ajánlatkérő észrevételére tett nyilatkozatában fenntartotta a jogorvoslati kérelmében foglaltakat. Előadta, hogy a jogorvoslati kérelem tárgya nem az, hogy az ajánlatkérőnek kizárólag kedvező, szerződésszerű teljesítést igazoló referenciaigazolást kellett volna kiállítania, hanem az, hogy a 2026. május 15. napján előterjesztett kérelemre a Rendelet 22. § (4) bekezdésében meghatározott határidőn belül érdemben nem járt el.

25. Vitatta az ajánlatkérő azon álláspontját, hogy a referenciaigazolás kiállítása a korábbi bírósági ítéletekre tekintettel fogalmilag kizárt lenne. Megítélése szerint az ajánlatkérő által hivatkozott ítéletek legfeljebb a referenciaigazolás tartalmára lehetnek kihatással, de önmagukban nem adnak alapot arra, hogy az ajánlatkérő a kérelemre egyáltalán ne válaszoljon, illetve a Rendelet szerinti eljárási kötelezettségét ne teljesítse.

26. Hivatkozott arra, hogy a Rendelet 22. § (2) bekezdése kifejezetten szabályozza azt az esetet is, amikor a teljesítés nem a szerződésnek megfelelően történt. E rendelkezés szerint ilyen esetben az igazolásban ismertetni kell az eltérés okát és mértékét, továbbá a gazdasági szereplő szerződésszegése esetén annak tényét is, hogy a gazdasági szereplő szerződésszegésért való felelőssége fennáll-e. A kérelmező álláspontja szerint ebből az következik, hogy a nem szerződésszerű teljesítésre történő hivatkozás nem a referenciaigazolás kiállításának kizáró oka, hanem olyan körülmény, amelyet az igazolás tartalmában lehet, illetve kell feltüntetni.

27. Álláspontja szerint az ajánlatkérő a polgári jogi teljesítésigazolási vita eredményére hivatkozással nem mellőzheti a közbeszerzési alkalmasság igazolásához kapcsolódó referenciaigazolási szabályok alkalmazását.

28. Rögzítette, hogy nem kérte valótlan adattartalmú igazolás kiállítását. Álláspontja szerint az ajánlatkérő, amennyiben a teljesítést vitatottnak vagy nem szerződésszerűnek tekinti, ezt a Rendelet 22. § (2) bekezdésében meghatározott adattartalom körében feltüntetheti. A kérelmező szerint azonban a jogszabály nem biztosít lehetőséget arra, hogy az ajánlatkérő a referenciaigazolás iránti kérelmet válasz nélkül hagyja.

29. A kérelmező a 2026. június 19. napján előterjesztett nyilatkozatában előadta, hogy az EKR rendszerben az ajánlattevő a teljesítési adatok rögzítésénél a szerződést teljesítettként szerepelteti. Hivatkozott az EKR kézikönyv azon magyarázatára, amely szerint a szerződés lezárásához és közzétételéhez a teljesítési adatokat rögzíteni kell, a szerződés ügylete pedig lezárt státuszban

marad. Álláspontja szerint ebből az következik, hogy az ajánlatkérő maga is teljesítettként ismerte el a szerződést.

30. Hivatkozott arra is, hogy az ajánlatkérő által csatolt Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.135/2025/9. számú jogerős ítélete álláspontja szerint azt állapította meg, hogy a szerződés teljesített. Előadta, hogy a korábbi perbeli vita abban állt, hogy a teljesítés 2020. évben, illetve 2023. évben, a keresetben megjelölt időpontokban megállapítható volt-e, a jelen jogvita azonban a 2026. május 15. napján előterjesztett referenciaigazolás iránti kérelem elbírálásához kapcsolódik. Hivatkozott a Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.135/2025/9. számú ítéletének 70. és 71. pontjára, amelyek szerint „a tényleges megvalósítására pedig 2023. június 27-én” került sor, valamint „a felperes tényleges teljesítése a fentiek alapján egyértelműen megállapítható volt”. A kérelmező álláspontja szerint e megállapítások ítélt dolognak minősülnek.

A kérelmező a 2023. június 27-i tényleges teljesítési esemény, valamint a tartozékok átadása és az oktatás megtartása alátámasztására csatolta az SZL-1-005355 számú szállítólevelet, amely 2023. május 18-i keltezéssel, 2023. május 19-i teljesítéssel 4 db interaktív tollat teflon tollhegygel, 2 db ujjérintésem elemet és 2 db tolltálcát tartalmazott. Csatolta továbbá a 2023. június 27-i oktatási jegyzőkönyvet, amely szerint 2023. június 27-én 10:00 órakor Nagy Szabolcs, az ETIAM Kft. részéről oktatást tartott a tatabányai helyszínen, és az oktatási jegyzőkönyvön két oktatott személy aláírása szerepelt.

31. A kérelmező előadta továbbá, hogy az ajánlatkérő magatartása álláspontja szerint a joggal való visszaélés klasszikus esete, mert az ajánlatkérő kerüli az együttműködést, és nem tisztességes ügyvitelt folytat. Hivatkozott arra, hogy a Modern Városok Program teljes közbeszerzési iratanyagára szükség lenne, mert abból megállapítható lenne, hogy az ajánlatkérő mely időponttal jelentette készre, illetve teljesítettként a szerződést, továbbá, hogy a támogatást teljesített szerződésként számolta el. Előadta, hogy az „összes irat” csatolása néhány, az ajánlatkérő által kiválasztott irattal nem váltható ki, és indítványozta, hogy szükség esetén az iratanyag a Nemzeti Fejlesztési Központtól kerüljön közvetlenül bekérésre.

A kérelmező e körben két közjegyzői ténytanúsítványt is csatolt. Az 53021/K/147/2024/3. ügyszámú, 2024. augusztus 15. napján kelt közjegyzői ténytanúsítvány Tatabánya Megyei Jogú Város Önkormányzata hivatalos honlapján közzétett, „Duális képzés bevezetése és kiterjesztése Tatabányán” című projektoldal honlaptartalmát tanúsította. A tanúsított honlaptartalom szerint a projekt címe „Duális képzés bevezetése és kiterjesztése Tatabányán”, a projekt befejezési dátuma 2023. április 30., a készültségi fok pénzügyi 100% és műszaki 100%, továbbá a projekt rövid bemutatása szerint a szükséges eszközök, berendezések és bútorok beszerzése megtörtént, a szakképzési centrum tantermeinek berendezése és laborjai eszközökkel való felszerelése megtörtént, és a képzések 2020. szeptember 14. napjával indultak el a felújított épületben az újonnan beszerzett eszközökkel. Az 53021/K/200/2025/3. ügyszámú, 2025. október 15. napján kelt közjegyzői ténytanúsítvány az EKR szerződéstári oldalainak adattartalmát tanúsította, három EKR-felület, így a 470158 azonosítóhoz kapcsolódó szerződésmegtekintési oldal, az ugyanazon azonosítóhoz kapcsolódó szerződéslezárási oldal, valamint a 174660 azonosítóhoz kapcsolódó szerződésrögzítési oldal tekintetében. A tanúsított EKR-adatok között szerepelt a „Teljesített”, illetve a korábbi rögzítési oldalon a „Teljesítés alatt” szerződéses státusz, a szerződés 2020. augusztus 14-i kelte, a 2020. szeptember 14-i határidő, a 21.291.000,- Ft nettó és 27.039.570,- Ft bruttó kifizetett ellenszolgáltatás, valamint az is, hogy a „Szerződés teljesítések” táblázatban a T0028606 azonosítójú teljesítésnél a „Teljesítés szerződésszerű volt-e” oszlopban „Nem” megjelölés szerepelt. A kérelmező e dokumentumokkal azt kívánta alátámasztani, hogy a projekt,

illetve az EKR-ben rögzített szerződéses adatok alapján a teljesítés megtörténtként, illetve teljesített státuszúként volt azonosítható.

Az ajánlatkérő észrevételei

32. Az ajánlatkérő észrevételében kérte a jogorvoslati kérelem elutasítását.

33. A Rendelet 22. § (2) és (4) bekezdésére hivatkozással előadta, hogy álláspontja szerint a referenciaigazolás kiállításának előfeltétele a teljesítés, illetve részteljesítés átvétele. Előadta, hogy a referenciaigazolás kötelező tartalmi eleme a teljesítés ideje, azaz kezdő és befejező időpontja, a szerződést kötő másik fél, a szállítás vagy szolgáltatás tárgya, mennyisége vagy az ellenszolgáltatás összege, továbbá az arra vonatkozó nyilatkozat, hogy a teljesítés az előírásoknak és a szerződésnek megfelelően történt-e.

34. Álláspontja szerint a kérelmező részéről a szerződésszerű teljesítés nem történt meg, ezért a Rendelet 22. § (4) bekezdésében foglalt két munkanapos kiállítási kötelezettség nem állhatott be. Hivatkozott arra, hogy nem pusztán a referenciaigazolás kiállításának megtagadásáról van szó, hanem arról, hogy álláspontja szerint objektíve nem tudja megadni a referenciaigazolás kötelező tartalmi elemeit, különösen a teljesítés befejező időpontját és a szerződésszerű teljesítésre vonatkozó nyilatkozatot.

35. Észrevételét elsődlegesen a felek között, illetve a szerződés teljesítésével összefüggésben korábban lefolytatott polgári peres eljárásokban született ítéletekre alapította. E körben hivatkozott a Tatabányai Járásbíróság 10.G.40.038/2020/17.1. számú ítéletére, a Tatabányai Törvényszék 2.Gf.40.017/2021/14. számú ítéletére, valamint a Kúria Pfv.V.20.852/2022/5. számú ítéletére. Előadta, hogy a Kúria ítélete jogerősen rögzítette a kérelmező hibás teljesítését, és azt, hogy a kérelmező a vételárra nem tarthatott igényt, az ajánlatkérő pedig a teljesítés igazolására nem volt köteles.

36. Hivatkozott továbbá a kérelmező által indított közbenső szerződésszegési perben született Tatabányai Járásbíróság 16.P.21.077/2024/28. számú ítéletére, melyet a Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.135/2025/9. számú ítéletével helybenhagyott. Előadta, hogy ezen ítéletek szintén azt támasztják alá, hogy a kérelmező teljesítése nem tekinthető szerződésszerűnek, és a teljesítést igazoló okirat kiállításának feltételei nem álltak fenn.

37. Előadta, hogy álláspontja szerint a referenciaigazolás kiállítására abban az esetben kerülhetne sor, ha a kérelmező a Kúria Pfv.V.20.852/2022/5. számú ítéletében foglaltakat maradéktalanul végrehajtana, azaz a szerződést szerződésszerűen teljesítené. Hangsúlyozta, hogy nem pusztán a referenciaigazolás kiállításának megtagadásáról van szó, hanem arról, hogy a Rendelet 22. § (2) bekezdésében előírt kötelező tartalmi elemeket – különösen a teljesítés befejező időpontját és a szerződésszerű teljesítésre vonatkozó nyilatkozatot – objektíve nem tudja megadni, amíg álláspontja szerint a teljesítés nem következik be. Ebből következően megítélése szerint a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti kiállítási kötelezettség sem állhat fenn. Megjegyezte továbbá, hogy a Kúria jogerős ítéletében foglaltak teljesítését követően is a Rendelet 22. § (2) bekezdése szerinti referenciaigazolás csak olyan tartalommal kerülhetne kiállításra, amely a kérelmező szerződésszegésére, illetve a nem szerződésszerű teljesítésre vonatkozó adatokat is tartalmazza.

38. Vitatta, hogy magatartása sértette volna a Kbt. 2. § (3) bekezdésében foglalt alapelvi rendelkezéseket. Álláspontja szerint eljárása a Kúria jogerős ítéletében foglaltakkal összhangban állt, ezért a referenciaigazolás Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti határidőben történő ki nem állítása nem valósított meg jóhiszeműségi, tisztességi vagy joggal való visszaélés tilalmába ütköző jogsérelmet.

39. Előadta, hogy a Tatabányai Járásbíróság 16.P.21.077/2024/28. számú ítéletében, valamint az azt helybenhagyó Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.135/2025/9. számú ítéletében alperesként nem Tatabánya Megyei Jogú Város Önkormányzata, hanem Tatabánya Önkormányzat Polgármesteri Hivatala szerepelt, ugyanakkor álláspontja szerint az e peres eljárásokban született döntések is alátámasztják, hogy a kérelmező teljesítése nem volt szerződésszerű. Erre tekintettel fenntartotta azt az álláspontját, hogy szerződésszerű teljesítés hiányában a Rendelet 22. § (2) és (4) bekezdése szerinti referenciaigazolás kiállítása fogalmilag kizárt, mert a referenciaigazolás szükségképpen tartalmi elemét képező teljesítési záró időpontot nem tudja megjelölni.

40. Határozottan vitatta a kérelmező által csatolt dokumentumok teljesítés igazolására vonatkozó alkalmasságát. Hivatkozott arra, hogy a Kúria Pfv.V.20.852/2022/5. számú ítéletének 38. pontja szerint a kérelmező teljesítése nem csupán az interaktivitás hiánya miatt, hanem a szerződés 1. sz. mellékletben szereplő eszközök biztosításának hiányában, továbbá az interaktív projektor működésével kapcsolatos oktatás elmaradása miatt is hibás volt.

41. Hivatkozott továbbá a Tatabányai Járásbíróság 16.P.21.077/2024/28. számú ítéletének 107. és 121. pontjára. Előadta, hogy a bíróság e döntésben rögzítette: a kérelmező a 2023. június 27. napján tartott találkozóra sem hozta magával a szerződésben rögzített tolltálcákat, a projektor interaktivitását nem biztosította szerződésszerűen, az alperes pedig a jogviszony lezárása érdekében, a hiányosságok ellenére csak meghatározott feltételek teljesülése esetére ajánlotta fel a teljesítés 2023. június 27. napjával történő elismerését. Az ajánlatkérő rögzítette, hogy az ítélet 121. pontja szerint a kérelmező teljesítése 2023. június 27. napján sem felelt meg maradéktalanul a szerződésben foglaltaknak, és a mai napig sem tekinthető annak.

42. Az ajánlatkérő a kérelmező által becsatolt szállítólevéllel és az oktatási jegyzőkönyvvvel kapcsolatban előadta, hogy álláspontja szerint e dokumentumok nem alkalmasak a kérelmező szerződésszerű, illetve referenciaigazolás kiállítását megalapozó teljesítésének igazolására. Rámutatott, hogy a kérelmező a jelen közbeszerzési jogorvoslati kérelméhez ugyanazon dokumentumokat csatolta, amelyeket a 16.P.21.077/2024/28. számú peres eljárásban is fel kívánt használni, azonban azok a Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.135/2025/9. másodfokú ítéletében foglaltak szerint sem vezettek eredményre. Erre figyelemmel előadta, hogy álláspontja szerint a jogorvoslati kérelem valójában nem a referenciaigazolás kiállításának elmaradása miatt került benyújtásra, hanem arra irányult, hogy a Döntőbizottság a perbíróságok által jogerősen elutasított, a referenciaigazolás tartalmi követelményét képező teljesítést állapítsa meg, amelyre a Döntőbizottság nem rendelkezik hatáskörrel.

43. Előadta továbbá, hogy álláspontja szerint a közbeszerzési eljárással kapcsolatos összes iratot a Kbt. 154. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a Döntőbizottság rendelkezésére bocsátotta. Hivatkozott a Kbt. 46. § (2) bekezdésére, valamint a Kbt. 3. § 21. pontja szerinti közbeszerzési dokumentum fogalmára. Álláspontja szerint a támogatás elszámolásának iratai nem a közbeszerzési eljárás lefolytatásához tartoznak, hanem a közbeszerzési eljárás lezárását követően,

a megkötött szerződés teljesítési szakaszában keletkeznek, amelyet a közbeszerzési eljárás lefolytatásának szakaszától el kell különíteni.

44. Hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint a Kbt. 154. § (2) bekezdése szerinti, a közbeszerzési eljárással kapcsolatos iratok körébe a jelen ügyben legfeljebb egyetlen projektdokumentum, a támogatói okirat, illetve annak a közbeszerzési eljárás lefolytatásakor esetlegesen létrejött módosítása tartozhat, amely a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötendő szerződés fedezetét biztosította. Rögzítette, hogy a közbeszerzési eljárással kapcsolatos iratokat ideiglenes tárhelyre feltöltötte, továbbá az EKR rendszerben a „Döntőbizottsági ellenőrzés” eljárási cselekményt biztosította.

45. Az ajánlatkérő a kérelmező támogatási iratokra vonatkozó hivatkozásával összefüggésben előadta, hogy a támogatási szerződés, illetve jelen esetben a támogatói okirat polgári jogi szerződésnek minősül, amelynek alanyai a támogató és az ajánlatkérő, mint kedvezményezett. Álláspontja szerint a projekt keretében rendelkezésre álló támogatás felhasználása érdekében lefolytatott közbeszerzési eljárások nyertes ajánlattevői, így a kérelmező sem válnak a támogatási jogviszony alanyaivá, és ebből nem következik valamennyi támogatási irat megismerésére való jogosultságuk.

46. Rögzítette, hogy a támogatói okiratot, annak 1. számú módosítását, valamint 2. számú módosítását a Döntőbizottság döntésének meghozatala érdekében csatolta. Előadta, hogy e dokumentumok álláspontja szerint azt támasztják alá, hogy a támogatási jogviszonyban a beszerzési igényeket megvalósító gazdasági szereplők félként nem vesznek részt. A kérelmező által csatolt közjegyzői ténytanúsítványokkal kapcsolatban előadta, hogy azokból álláspontja szerint nem vonható le közvetlen következtetés a kérelmező szerződéses teljesítésére. Kiemelte, hogy a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött vállalkozási szerződés teljesítése, valamint a támogatott projekt fizikai, illetve projektadminisztratív teljesítése elválik egymástól, mivel a szerződő felek jogai és kötelezettségei, valamint a kötelelem tartalma nem azonos. Erre tekintettel kérte, hogy a Döntőbizottság a közjegyzői ténytanúsítványokat a döntés meghozatala során hagyja figyelmen kívül.

47. Nyilatkozatában rámutatott, hogy az EKR rendszerben rögzített adatokat nem vitatja, azonban álláspontja szerint az EKR-ben szereplő 2020. szeptember 14-i dátum teljesítési dátumként történő értelmezése téves. Utalt arra, hogy a jelen jogorvoslati eljárásban csatolt jogerős bírósági ítéletekre figyelemmel ez a dátum nem tekinthető a teljesítés dátumának. A Kbt. 2. § (8) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 6:34. §-ára és 6:35. §-ára hivatkozással előadta, hogy a szolgáltatást a kötelelem tartalmának megfelelően kell teljesíteni, és a teljesítés időpontját nem önmagában egy nyilvántartásban rögzített dátum határozza meg.

A Döntőbizottság döntése és annak indokai

48. A Döntőbizottság a jogorvoslati kérelmet a kérelmező referenciaigazolás iránti kérelmének előterjesztésekor hatályos jogszabályok alapján bírálta el. A jogorvoslati eljárásra eljárásjogi szempontból a kérelem benyújtása napján hatályos Kbt. rendelkezések voltak irányadók.

49. Döntőbizottság rögzíti, hogy a jelen jogorvoslati eljárás tárgya a 2026. május 15. napján előterjesztett referenciaigazolás kiállítása iránti kérelemre tanúsított ajánlatkérői magatartás. A Rendelet 22. § (2) és (4) bekezdését a 371/2025. (XI. 28.) Korm. rendelet 2026. január 1-jei

hatállyal módosította. A Rendelet 50. § (7) bekezdése szerint a 22. § (4) bekezdését a 2026. január 1-jén vagy azt követően beérkezett igazolás kiállítása iránti kérelmekre kell alkalmazni. Erre tekintettel a Döntőbizottság a referenciaigazolás kiállítására vonatkozó kötelezettséget a 2026. május 15-én beérkezett kérelem időpontjában hatályos jog alapján vizsgálta.

50. A jogorvoslati kérelem tárgyát annak megítélése képezte, hogy az ajánlatkérő jogsértően járt-e el azzal, hogy a kérelmező 2026. május 15. napján előterjesztett referenciaigazolás kiállítása iránti kérelmére a Rendelet 22. § (4) bekezdésében meghatározott határidőn belül referenciaigazolást nem állított ki, illetve arra érdemi választ nem adott. A Döntőbizottság a kérelmet egy kérelmi elemként bírálta el, mivel a kérelmező által előadott jogsértések ugyanazon ajánlatkérői magatartáshoz, a referenciaigazolás kiállításának elmaradásához kapcsolódtak.

51. A kérelmező a jogorvoslati kérelmében a Kbt. 165. § (2) bekezdés d) pontja alapján a jogsértés megállapítását, valamint a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazását indítványozta. Álláspontja szerint az ajánlatkérő magatartása sértette a Kbt. 2. § (3) bekezdésében foglalt jóhiszeműség és tisztesség követelményét, valamint a joggal való visszaélés tilalmát is. A kérelmező emellett az ajánlatkérő jogorvoslati eljárási költségek viselésére kötelezését is indítványozta.

52. A Kbt. 2. § (3) bekezdése szerint az ajánlatkérő és a gazdasági szereplők a közbeszerzési eljárásban a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelően kötelesek eljárni; a joggal való visszaélés tilos.

53. A Rendelet 22. § (1) bekezdés a) pontja szerint, ha a szerződést kötő másik fél a Kbt. 5. § (1) bekezdés a)–c), valamint e) és f) pontja szerint ajánlatkérőnek minősülő szervezet, a referencia az általa kiadott vagy aláírt igazolással igazolható.

54. A Rendelet 22. § (2) bekezdésének 2026. január 1-jétől hatályos szövege szerint az igazolásnak, illetve nyilatkozatnak tartalmaznia kell legalább a teljesítés idejét, azaz kezdő és befejező időpontját, a szerződést kötő másik felet, a szállítás vagy szolgáltatás tárgyát, mennyiségét vagy az ellenszolgáltatás összegét, továbbá nyilatkozni kell arról, hogy a teljesítés az előírásoknak és a szerződésnek megfelelően történt-e. Ha a teljesítés nem a szerződésnek megfelelően történt, az igazolásban vagy nyilatkozatban ismertetni kell az eltérés okát és mértékét, valamint a gazdasági szereplő szerződésszegése esetén azt, hogy a gazdasági szereplő szerződésszegésért való felelőssége fennáll-e.

55. A Rendelet 22. § (4) bekezdésének 2026. január 1-jétől hatályos szövege szerint az (1)–(3) bekezdés szerinti esetekben a szerződést kötő másik félnek az igazolást a szerződés tartalma alapján a teljesítés vagy részteljesítés átvétele esetében - építési beruházás esetén a sikeres műszaki átadás-átvételt követően - kötelessége a kérés beérkezését követő két munkanapon belül díjmentesen kiállítani. A részteljesítés alapján kiállított referenciaigazolás esetében teljesítés alatt a részteljesítést, a teljesítés ideje alatt a részteljesítés kezdő és befejező időpontját kell érteni.

56. A Döntőbizottság ebből következően a referenciaigazolás-kiállítási kötelezettség vizsgálatakor a 2026. január 1-jétől hatályos 22. § (2) bekezdését, valamint - az 50. § (7) bekezdés alapján - a 22. § (4) bekezdését tekintette irányadónak.

57. A Döntőbizottság figyelemmel volt a Rendelet 21/A. §-ában foglalt rendelkezésekre is. E szabályokból az következik, hogy a referenciaigazolás, illetve a korábbi teljesítés igazolhatósága nem kizárólag a hibátlan, pozitív tartalmú teljesítéshez kapcsolódhat: a jogszabály a részteljesítésként megvalósult eredmény vagy tevékenység igazolását, valamint meghatározott esetben szerződésszegéssel érintett teljesítések elfogadhatóságát is rendezi. Ez ugyanakkor a referencia felhasználhatóságára, illetve elfogadására vonatkozó szabály, és önmagában nem váltja ki a szerződést kötő másik félnek a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti kiállítási kötelezettségét, ha annak törvényi előfeltételei a konkrét ügyben nem állnak fenn.

58. A Döntőbizottság elsőként rögzíti, hogy a jelen jogorvoslati eljárás tárgya nem a Kbt. 135. §. (1) bekezdése szerinti teljesítésigazolás kiállításának polgári jogi megítélése, és nem is a felek közötti elszámolási, vételár-, kötbér- vagy kártérítési igények elbírálása volt. A jelen eljárásban kizárólag azt kellett vizsgálni, hogy a kérelmező referenciaigazolás iránti kérelme alapján az ajánlatkérő oldalán a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti referenciaigazolás-kiállítási kötelezettség fennállt-e, és ennek elmaradása megalapozta-e a kérelmező által állított közbeszerzési jogsértést.

59. A Döntőbizottság a jogvita elbírálása során figyelembe vette, hogy a referenciaigazolás és a teljesítésigazolás eltérő rendeltetésű jogintézmények. A teljesítésigazolás a szerződés teljesítéséhez, elszámolásához, illetve az ellenérték megfizetéséhez kapcsolódó polgári jogi és szerződéses jogintézmény. A referenciaigazolás ezzel szemben a közbeszerzési alkalmasság igazolására szolgáló irat, amelynek kötelező tartalmi elemeit a Rendelet 22. §-a határozza meg.

60. E különbségre figyelemmel önmagában az, hogy valamely korábbi eljárásban a teljesítésigazolás kiállításának kötelezettsége vitatott volt, vagy azt bíróság nem állapította meg, nem eredményezi automatikusan azt, hogy referenciaigazolás semmilyen esetben nem állítható ki. A Rendelet 2026. január 1-jétől hatályos 22. § (2) bekezdése ugyanis kifejezetten számol a nem szerződésszerű teljesítés esetével is. Ebből következően a nem szerződésszerű teljesítés ténye önmagában nem azonos azzal, hogy referenciaigazolás kiállítása minden körülmények között kizárt lenne.

61. A Rendelet 22. § (2) bekezdése ugyanakkor a referenciaigazolás tartalmi elemeit határozza meg, míg a Rendelet 22. § (4) bekezdése a kiállítási kötelezettség feltételeit rendezi. A 22. § (4) bekezdés 2026. január 1-jétől hatályos szövegének nyelvtani értelmezése alapján a szerződést kötő másik fél kiállítási kötelezettsége a szerződés tartalma alapján a teljesítés vagy részteljesítés átvétele esetében áll fenn. A referenciaigazolásnak ezért olyan teljesítéshez vagy részteljesítéshez kell kapcsolódnia, amelynek kezdő és befejező időpontja, tárgya, mennyisége vagy ellenértéke a Rendelet 22. § (2) bekezdése szerint azonosítható. A Döntőbizottság ezért nem a szerződés 4.4. pontja szerinti teljesítést igazoló bizonylat hiányát tekintette önmagában kizáró körülménynek. A vizsgálat arra irányult, hogy a referenciaigazolás iránti kérelem és az ügy iratai alapján megállapítható volt-e olyan, a szerződés tartalma alapján azonosítható, az ajánlatkérő által átvett teljesítés vagy részteljesítés, amelyhez a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti kiállítási kötelezettség kapcsolódhatott.

62. A Döntőbizottság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a kérelmező 2026. május 15. napján referenciaigazolás kiállítása iránti kérelmet nyújtott be az ajánlatkérő részére. Az ajánlatkérő e kérelemre a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti két munkanapos

határidőn belül referenciaigazolást nem állított ki, illetve a kérelmező előadása szerint érdemi választ nem adott. Az ajánlatkérő a jogorvoslati eljárásban nem vitatta, hogy a kérelmező referenciaigazolás kiállítását kérte, ugyanakkor annak kiállítását a korábbi bírósági döntésekre figyelemmel fogalmilag kizártnak tartotta.

63. A Döntőbizottság a kérelmező azon érvelését, amely szerint az ajánlatkérőnek legalább olyan tartalmú referenciaigazolást kellett volna kiállítania, amely a teljesítés vitatottságát, illetve nem szerződésszerűségét tartalmazza, a Rendelet 22. § (2) bekezdése alapján elvi szinten megalapozottnak tekintette. A jogszabály ugyanis nem kizárólag pozitív tartalmú, szerződésszerű teljesítést igazoló referencia kiállítását ismeri, hanem a nem szerződésszerű teljesítés esetére is előír adattartalmat. Ez azonban csak akkor vezet tényleges kiállítási kötelezettséghez, ha a Rendelet 22. § (4) bekezdés szerinti, átvett teljesítéshez vagy részteljesítéshez kötött feltételek egyébként fennállnak.

64. A jelen ügyben azonban a Döntőbizottságnak nem általánosságban kellett állást foglalnia arról, hogy hibás teljesítés esetén bármikor kiállítható-e referenciaigazolás, hanem azt kellett megítélnie, hogy a konkrét kérelem alapján, a felek közötti szerződéses és peres előzményekre figyelemmel fennállt-e az ajánlatkérő oldalán a referenciaigazolás kiállításának kötelezettsége.

65. A felek között korábban folyamatban volt vételár megfizetése iránti perben a Kúria a Pfv.V.20.852/2022/5. számú ítéletével a Tatabányai Törvényszék 2.Gf.40.017/2021/14. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a Tatabányai Járásbíróság 10.G.40.038/2020/17.1. számú ítéletét helybenhagyta. A Kúria döntése szerint a kérelmező hibásan teljesített, a tartozékok biztosítására, az oktatásra és a késedelmi kötbér megfizetésére irányuló viszontkereset megalapozott volt, míg a vételár megfizetésére irányuló kereset megalapozatlan volt, mert a kérelmező a nem teljesítése folytán a vételárra nem tarthatott igényt, az ajánlatkérő pedig a teljesítés igazolására sem volt köteles.

66. A kérelmező ezt követően közbenső szerződésszegés jogcímen újabb polgári pert indított, amelyben teljesítést igazoló okirat kiállítására, illetve jognyilatkozat pótlására irányuló igényeket terjesztett elő. A Tatabányai Járásbíróság 16.P.21.077/2024/28. számú ítéletével a kérelmező kereseti kérelmeit elutasította. A Döntőbizottság e körben abból indult ki, hogy e perben sem került bíróságilag megállapításra olyan, a keresetben megjelölt időponthoz köthető szerződésszerű teljesítés, amely a teljesítésigazolás kiállítását megalapozta volna.

67. A Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.135/2025/9. számú ítéletével a Tatabányai Járásbíróság 16.P.21.077/2024/28. számú ítéletét helybenhagyta. A Döntőbizottság figyelemmel volt arra is, hogy e két utóbbi peres eljárásban alperesként nem az ajánlatkérő, hanem Tatabánya Önkormányzat Polgármesteri Hivatala szerepelt. Ezért a Döntőbizottság e döntéseket nem a felek személye szerinti közvetlen anyagi jogerő alapján, hanem a jogorvoslati eljárásban rendelkezésre álló, a szerződéses teljesítés későbbi állapotára vonatkozó ténybeli és jogi előzményként értékelte. A jogvita elbírálása szempontjából elsődleges jelentősége a Kúria Pfv.V.20.852/2022/5. számú ítéletének volt, amely a kérelmező és az ajánlatkérő közötti vételáras perben született.

68. A Döntőbizottság a Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.135/2025/9. számú ítéletének 70–71. pontjára alapított kérelmezői érvelést értékelte. Megállapította, hogy az ítélet e részei a 2023. június 27-i tényleges teljesítési cselekmény megtörténte és tartalmának megállapíthatóságára vonatkoztak. E megállapítások azonban nem azonosak a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti,

referenciaigazolás kiállítását megalapozó átvett teljesítés vagy részteljesítés megállapításával. A Döntőbizottság ezért az ítélet hivatkozott részeit a 2023. június 27-i esemény értékelése körében figyelembe vette, de azokból nem következett, hogy a 2026. május 15-i referenciaigazolás iránti kérelem alapján az ajánlatkérő kiállítási kötelezettsége beállt volna. Az ítélet nem határozta meg a referenciaigazolás szempontjából irányadó, átvett teljesítés vagy részteljesítés kezdő és befejező időpontját, tárgyát és a szerződésszerű vagy nem szerződésszerű teljesítés Rendelet 22. § (2) bekezdése szerinti tartalmát.

69. A Döntőbizottság nem fogadta el a kérelmező azon álláspontját sem, hogy az idézett ítéleti megállapítások a referenciaigazolás kiállítási kötelezettsége tekintetében ítélt dolognak minősülnének. A kérelmező res iudicatára történő hivatkozása a Döntőbizottság értelmezése szerint arra irányult, hogy a 2023. június 27-i teljesítési esemény megtörténte és annak bizonyos tartalma ne legyen ismételt vitássá tehető. A Döntőbizottság azonban rögzíti, hogy a Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.135/2025/9. számú ítélete a teljesítést igazoló okirat kiállítására irányuló polgári jogi igényt és a keresetben megjelölt teljesítési időpontokat vizsgálta, nem pedig a Rendelet 22. §-a szerinti referenciaigazolás kiállítási kötelezettségének fennállását. Az ítéleti megállapítások ezért a 2023. június 27-i teljesítési esemény értékelése körében figyelembe vehetők voltak, azonban nem kötötték a Döntőbizottságot annak megítélésében, hogy a 2026. május 15. napján előterjesztett referenciaigazolás iránti kérelem alapján fennálltak-e a Rendelet 22. § (2) és (4) bekezdése szerinti kiállítási kötelezettség feltételei.

70. A Döntőbizottság a jogorvoslati kérelem elbírálása során figyelembe vette az ajánlatkérő azon hivatkozását, hogy a kérelmező által teljesítés igazolására csatolt dokumentumok a korábbi peres eljárásokban már vizsgálat tárgyát képezték, és azok alapján a perbíróságok nem állapították meg a kérelmező által állított szerződészerű teljesítést. A Döntőbizottság e hivatkozást a korábbi peres előzmények és az ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok körében vette figyelembe. A Döntőbizottság külön értékelte a kérelmező által becsatolt SZL-1-005355 számú szállítólevél és a 2023. június 27-i oktatási jegyzőkönyv tartalmát. Álláspontja szerint a szállítólevél és az oktatási jegyzőkönyv a tartozékok feltüntetését, illetve az oktatás megtartásának dokumentálását támaszthatják alá, valamint összhangban állnak a bírósági ítéletekben is értékelt 2023. május 19-i és 2023. június 27-i eseményekkel. E dokumentumok azonban önmagukban nem tartalmaznak olyan, a szerződés egészére vagy elkülöníthető részteljesítésére vonatkozó ajánlatkérői átvételi nyilatkozatot, amelyből a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti referenciaigazolás-kiállítási kötelezettség fennállása megállapítható lenne. A 2023. június 27-i oktatási jegyzőkönyv sem változtat azon, hogy a Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.135/2025/9. számú ítélete a tényleges teljesítési cselekményt a teljesítésigazolás kiállítására irányuló kereseti kérelemhez kötötten értékelte, és nem állapított meg a jelen ügyben irányadó, referenciaigazolás alapjául szolgáló átvett teljesítést vagy részteljesítést.

71. A Döntőbizottság megállapította, hogy az ajánlatkérő által becsatolt támogatói okirat és annak módosításai a projekt finanszírozási, támogatási és elszámolási kereteire, valamint a támogató és az ajánlatkérő, mint kedvezményezett közötti támogatási jogviszonyra vonatkozó dokumentumok. E dokumentumokból nem következik, hogy a kérelmező a támogatási jogviszony alanyává vált volna, és önmagukban nem alkalmasak annak megállapítására, hogy a kérelmező az ajánlatkérővel kötött vállalkozással vegyes adásvételi szerződést a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti referenciaigazolás kiállítását megalapozó módon teljesítette volna.

72. A Döntőbizottság megítélése szerint a támogatási jogviszonyban értelmezett projektmegvalósítás, illetve fizikai vagy pénzügyi teljesítés nem azonosítható automatikusan a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződés szerinti, referenciaigazolás alapjául szolgáló átvett teljesítéssel vagy részteljesítéssel. A támogatói okirat és módosításainak rendelkezésre bocsátása ezért az ügy érdemi megítélését nem változtatta meg, és nem vezetett a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti kiállítási kötelezettség megállapításához.

73. A Döntőbizottság az iratcsatolási kötelezettséggel kapcsolatos ajánlatkérői és kérelmezői előadásokat az eljárási előzmények részeként értékelte. A jelen jogorvoslati eljárásban azonban továbbra is a 2026. május 15. napján előterjesztett referenciaigazolás iránti kérelemre tanúsított ajánlatkérői magatartás közbeszerzési jogi megítélése képezte a döntés tárgyát, ezért az iratcsatolással kapcsolatos vita az érdemi döntés irányát nem változtatta meg.

74. A Döntőbizottság a kérelmező által hivatkozott EKR-adatokat, az 53021/K/147/2024/3. ügyszámú, Tatabánya Megyei Jogú Város Önkormányzata honlapjának projektoldalát tanúsító közjegyzői ténytanúsítványt, az 53021/K/200/2025/3. ügyszámú, EKR szerződéstári adatokat tanúsító közjegyzői ténytanúsítványt, valamint a Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.135/2025/9. számú ítéletének 70–71. pontjait egymással összefüggésben értékelte. Ennek során figyelembe vette az ajánlatkérő nyilatkozatát is, amely szerint az ajánlatkérő az EKR-ben rögzített adatokat önmagukban nem vitatta, azonban a 2020. szeptember 14-i dátum teljesítési dátumként történő értelmezését a perbírósági jogerős ítéletekre tekintettel tévesnek tartotta. A Döntőbizottság megállapította, hogy az 53021/K/147/2024/3. ügyszámú közjegyzői ténytanúsítvány a projektoldalon szereplő honlapi adatokat – így különösen a projekt 2023. április 30-i befejezési dátumát, a pénzügyi és műszaki 100%-os készültségi fokot, valamint a projekt keretében beszerzett eszközökre és a képzések megindulására vonatkozó tájékoztatást – rögzítette, ezek azonban a támogatott projekt megvalósítására vonatkozó adatok, és önmagukban nem azonosíthatók a kérelmező és az ajánlatkérő közötti vállalkozással vegyes adásvételi szerződés alapján átvett teljesítéssel vagy részteljesítéssel. Az 53021/K/200/2025/3. ügyszámú közjegyzői ténytanúsítványban rögzített EKR-felületeken a 2020. szeptember 14-i dátum a szerződés hatályosságának végeként, illetve a szerződés teljesítésének határidejeként jelenik meg, nem pedig a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti, ajánlatkérő által átvett teljesítés vagy részteljesítés befejező időpontjaként. A tanúsított EKR-felületeken ugyanakkor a „Szerződés teljesítések” táblázatban a T0028606 azonosítójú teljesítésnél a „Teljesítés szerződésszerű volt-e” oszlopban „Nem” megjelölés szerepel, az „Az ellenszolgáltatás teljesítésének időpontja” oszlop pedig külön időpontot nem tartalmaz. A Döntőbizottság a Tatabányai Törvényszék 3.Pf.20.135/2025/9. számú ítéletének 70–71. pontjait is értékelte, azonban azok a 2023. június 27-i tényleges teljesítési cselekmény megtörténte és tartalmának megállapíthatóságára vonatkoztak, nem pedig a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti ajánlatkérői átvételre. Erre tekintettel sem a projektoldalt tanúsító közjegyzői okirat, sem az EKR-adatokat tanúsító közjegyzői okirat, sem a hivatkozott ítéleti megállapítások nem minősülnek olyan ajánlatkérői átvételi nyilatkozatnak, amely a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti referenciaigazolás-kiállítási kötelezettséget önmagában megalapozná.

75. A Döntőbizottság megállapította, hogy a kérelmező a referenciaigazolás iránti kérelmében nem jelölt meg olyan elkülöníthető, az ajánlatkérő által átvett részteljesítést, amely alapján a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti részteljesítéshez kapcsolódó referenciaigazolás-kiállítási kötelezettség vizsgálható lett volna. A kérelem a szerződés egészéhez kapcsolódó referenciaigazolás kiállítására irányult. A Döntőbizottság a 2023. június 27-i teljesítési eseményt a jogorvoslati kérelem elbírálása során értékelte, ugyanakkor a rendelkezésre álló bírósági döntések

és az ügy iratai alapján nem tudott megállapítani olyan, a kérelmező által állított tartalmú, az ajánlatkérő által átvett teljesítést vagy részteljesítést, amelynek kezdő és befejező időpontja, tárgya, mennyisége, valamint szerződésszerű vagy nem szerződésszerű jellege a Rendelet 22. § (2) bekezdése szerinti adattartalommal egyértelműen igazolható lett volna.

76. A Döntőbizottság álláspontja szerint a Rendelet 22. § (2) bekezdése alapján az ajánlatkérő akkor is köteles a nem szerződésszerű teljesítésre vonatkozó adatokat feltüntetni, ha a referenciaigazolás kiállításának 22. § (4) bekezdése szerinti feltételei egyébként fennállnak. A jelen ügyben azonban a jogvita tárgya nem az volt, hogy az ajánlatkérő a referenciaigazolásban feltüntethette volna-e a kérelmező szerződésszegését, hanem az, hogy a korábbi bírósági döntések és a benyújtott kérelem alapján volt-e azonosítható olyan átvett teljesítés vagy részteljesítés, amelyhez a kiállítási kötelezettség kapcsolódhatott. A Döntőbizottság a rendelkezésre álló iratok alapján ilyet nem tudott megállapítani.

77. A Döntőbizottság nem fogadta el a kérelmező azon érvelését, hogy az ajánlatkérő hallgatása önmagában, a Rendelet 22. § (4) bekezdése szerinti kiállítási kötelezettség fennállásától függetlenül megalapozza a Kbt. 2. § (3) bekezdésének sérelmét. A Rendelet 22. § (4) bekezdése elsődlegesen kiállítási kötelezettséget szabályoz, és nem tartalmaz önálló elutasító vagy megtagadó válaszadási eljárásrendet arra az esetre, ha az ajánlatkérő álláspontja szerint a kiállítás feltételei nem állnak fenn. Erre tekintettel a Kbt. 2. § (3) bekezdésének sérelme a jelen ügyben nem volt megállapítható pusztán amiatt, hogy az ajánlatkérő nem adott külön választ, mivel a referenciaigazolás kiállításának feltételei a fentiek szerint nem álltak fenn. A Döntőbizottság rögzíti továbbá, hogy a közbeszerzési alapelvek nem vezethetnek a Rendelet 22. § (4) bekezdésében meghatározott feltételektől független, önálló referenciaigazolás-kiállítási vagy válaszadási kötelezettség megállapításához. A jóhiszemű és tisztességes eljárás követelménye nem értelmezhető úgy, hogy az ajánlatkérőnek olyan teljesítésre vagy részteljesítésre vonatkozó referenciaigazolást kelljen kiállítania, amelynek átvételét, teljesítési idejét és szerződésszerű vagy nem szerződésszerű jellegét a Rendelet 22. § (2) és (4) bekezdései szerinti módon a rendelkezésre álló iratok alapján nem tudja igazolni és nem vezethet a vonatkozó kormányrendelet olyan értelmezéséhez, amely a normaszövegben nem szerepeltetett új előírás beleértésében jelenik meg.

78. Mindezek alapján a Döntőbizottság megállapította, hogy az ajánlatkérő a referenciaigazolás kiállításának elmulasztásával nem sértette meg a Rendelet 2026. január 1-jétől hatályos 22. § (4) bekezdését, és a kérelmező által hivatkozott Kbt. 2. § (3) bekezdésének megsértése sem volt megállapítható. A Döntőbizottság hangsúlyozza, hogy az elutasítás indoka nem az, hogy hibás vagy vitatott teljesítés esetén a referenciaigazolás kiállítása általában kizárt lenne, hanem az, hogy a jelen ügy iratai alapján nem volt megállapítható olyan, a Rendelet 22. § (2) és (4) bekezdése szerinti tartalommal igazolható teljesítés vagy részteljesítés, amelyhez az ajánlatkérő oldalán a referenciaigazolás kiállításának kötelezettsége kapcsolódott volna. A kérelmező jogorvoslati kérelme ezért alaptalan, amelyre tekintettel a Döntőbizottság a jogorvoslati kérelmet a Kbt. 165. § (2) bekezdés a) pontja alapján elutasította. A kérelem elutasítására tekintettel a Kbt. 145. § (1) bekezdésére tekintettel alkalmazandó Ákr. 126. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a kérelmező viseli a jogorvoslati eljárás során felmerült költségeket.

79. A Döntőbizottság a költségek viseléséről az Ákr. 125. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

80. A Döntőbizottság a jogorvoslati eljárás során felmerült költségek viseléséről a rendelkező részben foglaltak szerint rendelkezett.

81. A határozat felülvizsgálatát a Kbt. 170. §-a biztosítja. A Döntőbizottság tájékoztatja a feleket, hogy jelen határozat közigazgatási perben történő felülvizsgálatára a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 12. § (1) bekezdése és a 13. § (3) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A jogi képviselő a Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján kötelező. A kereseti kérelem elektronikus úton történő benyújtása a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Dáptv.) 19. § (1) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 608. § (1) bekezdése alapján kötelező.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Bodó-Lukács Csilla sk
közbeszerzési biztos,
az eljáró tanács elnöke

Bonifert Zsolt sk
közbeszerzési biztos

Dr. Fáry Zoltán sk
közbeszerzési biztos

A kiadmány hitelül:

Kovács Krisztián
titkárságvezető

Kapják:

1. Kérelmező képviselője, kizárólag elektronikus úton
2. Ajánlatkérő képviselője, kizárólag elektronikus úton
3. Nemzeti Fejlesztési Központ, kizárólag elektronikus úton